

POSSESVPRONOMINA (besitzanzeigende FÜRWÖRTER) – PŘIVLASTŇOVACÍ ZÁJMENA

ich → mein (*můj*)   wir → unser (*náš*)
 du → dein (*tvůj*)   ihr → euer (*váš*)
 er → sein (*jeho*)   sie → ihr (*jejich*)
 sie → ihr (*její*)   Sie → Ihr (*Váš*)
 es → sein (*jeho*)

	jednotné číslo			množné číslo
1. p.	mein (Freund)	meine (Tochter)	mein (Kind)	meine (Schüler)
2. p.	meines	meiner	meines	meiner
3. p.	meinem	meiner	meinem	meinen
4. p.	meinen	meine	mein	meine

Na rozdíl od češtiny nemá němčina zvrtné přivlastňovací zájmeno „svůj“, které se v češtině používá pro přivlastňování předmětu – v němčině používáme přivlastňovací zájmeno příslušné osoby:

Ich habe meine Probleme und ihr habt eure Probleme.

Poznámky ke skloňování:

(1) U zájmen unser a zejména euer se v ostatních pádech může vypustit kmenové -e-, pokud se přidává e, -er-es, -em, -en:

**uns(e)re Kinder
 mit eu(e)rer Tochter
 die Freundin eu(e)res Sohnes
 für uns(e)ren Freund**

(2) Použijeme-li přivlastňovacích zájmen samostatně, musí mít v 1. a 4. pádě středního rodu koncovku členu určitého:

Wem gehört der Wagen? Das ist meiner. Das ist unserer.

(3) vaši – die Deinen, naši – die Unseren

(4)

Někdy bývá přivlastňovací zájmeno 3. osoby nahrazováno ukazovacím zájmenem ve tvaru 2. pádu, např. das Gehirn und dessen Funktionen (mozek a jeho funkce). Zejména se jedná o případy, kdy jsou ve větě uvedeny dvě osoby a my chceme naznačit, že přivlastňovaná věc (osoba) patří vlastníkově bezprostředně předcházejícímu, např. Sie fotografierte ihre Freundin und deren Sohn. (Fotila svou přítelkyni a jejího syna.) X Sie fotografierte ihre Freundin und ihren Sohn. (Fotila svou přítelkyni a svého/jejího syna.)